

سوخت در تله!

وحید عظیم‌نیا دبیر گروه اقتصادی

انتقال سهمیه سوخت به کارت بانکی، طرحی است که به جای حل مسئله، امنیت، عدالت و شفافیت را قربانی می‌کند. می‌توان اشتباه را با فناوری پیشرفته اجرا کرد. می‌توان ظاهری شیک و دیجیتال به آن داد، به نام تسهیل و با عنوان «تحول» بسته‌بندی و از آن رونمایی کرد، اما آیا لایسی جدید، ماهیت یک تصمیم نادرست را تغییر می‌دهد؟ داستان انتقال سهمیه سوخت از کارت سوخت به کارت بانکی، دقیقاً همین جاست؛ جایی که یک تصمیم پریسک، در قالبی فناوریانه عرضه شده و اکنون، بدون آیین‌نامه اجرایی، بدون اجماع کارشناسی، بدون تأیید نهادهای امنیتی و حتی بدون اتصال به سامانه‌های قانونی، در حال تجربه‌شدن است. در روز گاری که بنزین، فقط یک کالا نیست بلکه شاخصی از عدالت توزیعی و ابزار اصلی کنترل بارانه‌هاست، نمی‌توان با سهل‌انگاری، آن را از مسیر غیرشفاف به دست کاربران رساند. کارت سوخت، باوجود تمام کاستی‌های اجرایی، دست‌کم یک ابزار نظارتی بود. حالا قرار است این ابزار با کارتی جایگزین شود که برای خرید نان و چپیس طراحی شده است، نه برای توزیع یک منبع راهبردی!

طرحی بدون زیرساخت اجرایی
اصل ماجرا، به بند کتوهای از قانون بودجه بازمی‌گردد. «امکان انتقال سهمیه سوخت از کارت سوخت به کارت بانکی برای مالکان خودرو فراهم گردد» بند سادای که در ظاهر، نوید سهولت و هوشمندسازی می‌دهد اما حقیقت ماجرا این است که این بند بدون آیین‌نامه اجرایی، عملی‌اثر است. هنوز سه نهاد کلیدی، یعنی وزارت اقتصاد (به‌عنوان متولی اصلی)، وزارت نفت (متصدی سامانه هوشمند سوخت) و سازمان برنامه و بودجه (به‌عنوان ناظر اجرایی بودجه) بر سر نحوه اجرا و تبعات این طرح به توافق نرسیده‌اند و این اختلاف، سطحی نیست. بحث بر سر اتصال دو کارت نیست، بلکه بر سر بازتعریف یک نظام کنترلی است که سال‌ها صرف طراحی آن شده است؛ نظامی که قرار بود جلوی قاچاق را بگیرد، مصرف را رصد کند و بارانه را به هدف اصابت دهد.

یک شر کت، یک انحراف

در این میانه، شر کتی بی‌آنکه منتظر آیین‌نامه یا اجماع نهادی باشد، سامانه‌ای راه‌انداخته و مدعی انتقال سهمیه به کارت بانکی شده است، اما آنچه اجرا کرده، نه به سامانه هوشمند سوخت وصل است، نه حتی بانک مرکزی متصل است، نه از پدافند غیرعامل مجوز دارد و نه حتی از سازمان «فتا» تأییدیه امنیتی گرفته است. در این طرح چند کد در یک سرور ثبت شده‌اند و اگر وارد سامانه شوند، نازل سوخت فعال می‌شود. نه هویت مالک بررسی می‌شود، نه تطابق خودرو با سهمیه انجام می‌شود و نه راهی برای جلوگیری از استفاده همزمان چندین کارت بانکی از سهمیه یک خودرو وجود دارد. کارت سوخت، ابزار هویت و کارت بانکی، ابزار پرداخت است. در کشوری که محل کارت بانکی با دستگاه‌های اسکیمز خانگی ممکن است، چگونه می‌توان اجازه داد بارانه سوخت نیز از همین مجرا عبور کند؟ اگر قرار باشد یک مالک خودرو بتواند سهمیه‌اش را با چندین کارت برداشت یا حتی کارت بانکی‌اش را واگذار کند، عملاً سهمیه‌بندی را به تسمخر گرفته‌ایم. این یعنی قاچاق، این بار در لباس قانون.

۱۲شمارد که شنیده نشدن!

سازمان پدافند غیرعامل به‌صراحت اعلام کرده اتصال سامانه سوخت به شبکه بانکی، از نظر امنیتی ممنوع است. چرا؟ چون در دو حمله سایبری قبلی به زیرساخت‌های سوخت کشور، منشأ نفوذ، شبکه‌های بانکی بوده‌اند. همین نهاد مقابل ده کارت بانکی، که نتوانست‌ان تر از کارت سوخت است، بلکه به‌دلیل ماهیت باز خود، می‌تواند مسیری برای نفوذ، سرعت داده و اختلال در توزیع بارانه باشد. از سوی دیگر، سازمان افتا نیز هیچ مجوزی امنیتی برای این اتصال صادر نکرده است. وقتی می‌خواهید طرحی را گوشزد می‌کنند، چگونه می‌تواند شر کتی خصوصی با اعتمادبه‌نفس، چنین اتصال حساسی را اجرا می‌کند؟ ضمناً قانون، صرفاً امکان انتقال سهمیه سوخت به کارت بانکی سخن گفته است، نه از حذف کامل کارت سوخت. در این میان، یک پرسش اساسی مطرح می‌شود: اگر واقعاً هدفند مقابله با قاچاق وجود دارد، چرا به‌جای حذف کارت سوخت، مسئولان به فکر تجهیز جایگاه‌ها به دوربین‌های پلاک‌خوان نیستند؟ آفدایی که از نان شب هم واجب‌تر است و می‌تواند در کنترل و پایش دقیق مصرف واقعی، نقش مؤثری ایفا کند.

حال این پرسش مطرح است که آیا بانک مرکزی، به‌عنوان نهاد مرجع و تخصصی در حوزه نظام پرداخت و کارت‌های بانکی، موافق طرح جایگزینی کارت بانکی به‌جای کارت سوخت است؟ و آیا بسترهای موجود برای احراز هویت مؤثر و اطمینان‌بخش در تراکنش‌های سوختی از طریق کارت بانکی فراهم است؟ افزون بر آن، آیا بانک کرد و ماهیت کارت بانکی با اهداف کلان کارت سوخت، چون رصد هوشمند مصرف، توزیع هدفمند بارانه و کنترل پدیده قاچاق، سازگاری دارد؟ و آیا ابزارهای کنترلی لازم نیز برای جلوگیری از سوءاستفاده‌های احتمالی در این ساختار مهیا شده است؟ بی‌تردید، اساسی‌ش مردم و کاستن از پیچیدگی‌های روزمره، خواست‌های بحق است، اما آیا رواست که امنیت ملی و حکمرانی صحیح بر منابع کشور را فدای حذف یک کارت فیزیکی کنیم؟ ساده‌انگاری در تصمیم‌گیری‌های کلان، دردی مزمن است که اگر به رویه بلد شود، بنیان عقلایت در سیاستگذاری را از هم می‌گسلد. کارت سوخت، هرچند شاید در نگاه نخست ابزاری دست‌وپاکر بنماید، اما نقش آن در حفظ منافع ملی و صیانت از عدالت اجتماعی، بس سترگ و انکارناپذیر است.

درمان نگرفته‌ایم؟

آبان ۱۴۰۰ هنوز در حافظه جمعی ما زنده است؛ روزهایی که اختلال در سامانه سوخت، کشور را با مشکلاتی فراگیر روبه‌رو کرد: صدهای چندین ساعته، جایگاه‌هایی که از بنزین خالی ماندند و مردمی که در سردرگمی و خشم، لگورگر از کارگاه‌های زیرساختی حیاتی بودند. آن واقعه، صرفاً یک همدار امنیتی نبود، زنگ خطری بود برای یادآوری این واقعیت تلخ که بی‌تنبیری در مدیریت زیرساخت‌های راهبردی می‌تواند به سرعت ما را درگیر بحران‌های ملی کند. با این تجربه هنوز در خاطر، اکنون به‌گونه‌ای داوطلبانه با دست‌ان خود، خطر مشابهی را از در پشتنی وارد می‌کنیم؛ جایگزینی کارت بانکی به‌جای کارت سوخت، بدون پشتوانه فنی و امنیتی، نه تنها ما را از مسیر عدالت دور می‌سازد، بلکه در را به روی تهدیدات سایبری و سوءاستفاده‌های گسترده می‌گشاید. در کشورهای پیشرفته، نظام‌های توزیع بارانه با اتکا بر ابزارهای پیشرفته‌ای همچون هویت‌سنجی بیومتریک، کدهای ملی هوشمند و سامانه‌های امن دولت الکترونیک طراحی می‌شوند، نه با کارت بانکی که صرفاً ابزار پرداخت است، نه وسیله‌ای برای تخصیص منابع عمومی. ما اما، در غیاب چنین زیرساخت‌هایی، در حال لگوردارِ ناقص و پرخطر هستیم؛ لگوربرداری‌ای که بیش از آنکه نوگرایی باشد، نوعی مخاطره‌پذیری غیرمسئولانه است.

با سوخت، بازی نکنیم

در شرایطی که کشورمان با چالش‌های پیچیده اقتصادی، اجتماعی و امنیتی روبه‌رو است، هیچ تصمیمی نباید بدون عبور از سه فیلتر بنیادین اتخاذ شود؛ امنیت ملی، عدالت اجتماعی و حکمرانی هوشمند. هر طرحی که به این سه اصل بی‌توجه باشد، نه تنها ناکارآمد خواهد بود، بلکه می‌تواند پیامدهای جبران‌ناپذیری در پی داشته باشد. طرح انتقال سهمیه سوخت به کارت بانکی، متأسفانه در هیچ‌یک از این سه شاخص کلیدی نمی‌تجنبد. آنچه در ظاهر «تسهیل» به نظر می‌رسد، در عمل چیزی جز فروپاشی تدریجی سازوکارهای کنترل مصرف و توزیع عادلانه بارانه نخواهد بود.

گزارش

بیتاز قاسمی

مردم هنوز پیاز ۸۰ – ۹۰هزار تومانی زمستان
پارسال را فراموش نکرده‌اند، اما در کمال ناباوری، دو ماه است کشاورزان حجم زیادی پیاز را در کرمان و جیرفت زیر آفتاب ۴۵درجه رها کرده‌اند، ولی قیمت پیاز در بازار مصرف مردم همچنان گران است. از نیمه فروردین تاکنون پیاز از کشاورز هزار تومان و به صورت تضمینی ۵هزار و ۶۰۰ تومان خریداری می‌شود، در حالی که قیمت تمام‌شده پیاز ۱۲ تا ۱۴هزار تومان است، از این رو پیاز کاران کرمانی و جیرفتی ترجیح می‌دهند زمین‌ها را بدون برداشت محصول رها کنند.
سازمان تات که مسئول اجرای الگوی کشت است، اذعان دارد مشکل پیش آمده برای کشاورزان پیاز کار کرمانی و بدون مشتری ماندن بخشی از این محصول به دلیل ناترازی ناشی از اجرا نشدن الگوی کشت است. این اظهارات در حالی است که صاحب نظران دلیل پیروزی این اتفاقات را ناتوانی وزارت جهاد در اجرای قانون اصلاح الگوی کشت به تنهایی می‌دانند و معتقدند انتقال مسئولیت اجرای الگوی کشت از وزیر و رؤسای سازمان جهاد کشاورزی استان‌ها به استاندار، ظاهراً به دلیل آن است که وزارت جهاد کشاورزی و دست‌اندار کاران استانی جهاد کشاورزی می‌دانند با ابزارها، استعدادهای انسانی و فیزیکی که در اختیار دارند، توان اجرای طرح را ندارند و آن را به استانداران سپرده‌اند. نکته قابل تأمل موجه وزارت جهاد کشاورزی با فراوانی تولید پیاز است که کشاورزان را مقصران اصلی این ماجرا می‌دانند و تلاش دارد با اهرم آب، مانع تخطی آنها از الگوی کشت شود.

۱۱۱۱

ناتوانی وزارت جهاد کشاورزی در اجرای درست قانون اصلاح الگوی کشت، امسال نیز اشک کشاورزان کرمانی و جیرفتی را درآورد. طی روزهای اخیر توزیع کلیه‌ای از پیاز کاران که محصولشان را برین ریختند، بازتاب‌های بسیاری به دنبال داشت. نگرانی‌ها در این روزها انقدر زیاد شده‌بود که نماینده شهرستان‌های جیرفت و عنبرآباد هم به‌شدت به تکاپو افتاد و پیگیر افزایش قیمت پیاز شد. این شهرها تا جایی که چشم کار می‌کرد پیاز کشته شده است، باور کردنی نیست، چندین هزار تن پیاز تولیدی کشاورزان در دشتی بزرگ و بدون حصار در زیر آفتاب قریب ۴۰درجه رها شده‌اند، چندین تریلی در حال بارگیری هستند و از سوتر خودروهای پراید و پیکان و وانت بار نیز در حال بار زدن پیاز بدون توجه به حیف و میل آن زیر لایستیک‌شان هستند. این همان پزاری است که دولت برای هر کیلو آن ۱۵هزار تومان پرداخته است (خرید تضمینی). همین پیاز تا چند ماه پیش به نایاب بود یا با قیمت نجومی به مردم فروخته می‌شد. این حجم از پیاز نمره پنج چندصد کشاورز است که به امید بهربرداری آن را کشت، داشتند و برداشت کرده‌اند و حالا زیر آفتاب منتظر کسی هستند که فقط آن را بار بزند و ببرد تا بیشتر حیف و میل نشود.

ظاهراً کشاورزی در استان کرمان و اطراف آن متولی ندارد. از کرماندو تاجر گرفته تا کشاورزان غیرمتخصص پیاز کار شده‌اند. این رویه هر سال برای یک محصول اتفاق می‌افتد؛ یک سال گوجه فرنگی و لوبیا، یک سال سیب‌زمینی و امسال هم پیاز. کشاورزان این مناطق معتقدند موضوع کشت جنوب دست خود ما کشاورزان است و مسئله شخصی است و زمین و آب هست

جوابیه
کشور در پاسخ به گزارش روزنامه «جوان» با عنوان «بازهم ردپای مالیات بر ارزش افزوده، این‌بار در گرانی بر!» سیاست‌های تنظیم بازار برنج هنوز مد نکرشیده است!». با ارسال جوابیه‌ای پیرامون حقوق گمرکی و مالیات ارزش‌افزوده واردات کالاهای اساسی به استناد قانون مالیات بر ارزش افزوده و همچنین قوانین بودجه سنوات ۱۴۰۳ و ۱۴۰۴ اعلام کرد: در اجرای مفاد تبصره (۱) بند (الف) ماده (۹) قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۴۰۰ مبنی بر «واردات کالاهای موضوع جوازهای (۱)، (۳) و (۵) بند (الف) مشمول معافیت نبوده و مالیات و عوارض با نرخ استاندارد ۹ درصد در مبادی گمرکی به آن تعلق می‌گیرد. عرضه این کالاها در داخل کشور،

اندژی

اوپک‌پلاس با افزایش تولید نفت موافقت کرد

اوپک‌پلاس با افزایش تولیدنفت در ماه جولای به اندازه ۴۱۱ هزار بشکه در روز موافقت کرد. به گزارش صدا و سیما، کشورهای عضو اوپک‌پلاس در جلسه دیروز این گروه، با افزایش تولید نفت مشابه‌های و ژوئن موافقت کرده‌اند. هشت عضو اوپک پلاس از ماه می نسبت به افزایش تولیدات با سرعتی بیشتر از برنامه قبلی اقدام کرده‌اند. این در حالی است که تسریع افزایش تولید به کاهش قیمت طلای سیاه منجر شده است. اوپک‌پلاس در بیانیه‌ای پس از نشست بر خط این گروه، دلیل تصمیم خود برای افزایش تولید در ماه جولای را «چشم‌انداز ثابت اقتصاد جهان و شاخص‌های کنونی سلامت بازار» اعلام کرده است. اوپک‌پلاس گروهی متشکل از سازمان کشورهای صادرکننده نفت

چرا نباید کشت کنیم.

در این خصوص رئیس اتاق اصناف کشاورزی جیرفت با بیان اینکه هیچ اهرمی برای اجرای الگوی کشت وجود ندارد، در گفت‌وگو با ایرنا می‌گوید: فرهنگ کشت در جنوب کرمان نداریم، هر وقت محصولی گران تر می‌شود سال بعد کشاورزان بیشتری سراغ آن می‌روند. سال گذشته کمبود تولید پیاز در هندوستان وجود داشت و آنها از تمهیدات وزارت عوق عقب مانده بودند، بنابراین اقدام به خرید پیاز از ایران کردند و فروش خوبی داشت.

محمدعلی پیراسته می‌افزاید: مسئولان امسال برای تنظیم بازار داخل ایران به ویژه راضی نگه داشتن ساکنان تهران از کشت زوز و بدون اطلاع قبلیی مانع صادرات محصول شدند که طبق قانون باید چند ماه زودتر اطلاع دهند. شرایط به وجود آمده گاهی مانع عبور خودروهای حامل محصولات کشاورزی شدند که در پشت مرز منتظر بودند و آنها مجبور به برگشت شدند و این موضوع خود بازار را ارکد می‌کند. بسیاری از پولدارها که شغل اول آنها کشاورشی یا پزشکی و مشاغل دیگر است، به عنوان منبع درآمد دیگر، اقدام به کشت پیاز می‌کنند. این موضوع است (خرید تضمینی). همین پیاز تا چند ماه پیش به نایاب بود یا با قیمت نجومی به مردم فروخته می‌شد. این حجم از پیاز نمره پنج چندصد کشاورز است که به امید بهربرداری آن را کشت، داشتند و برداشت کرده‌اند و حالا زیر آفتاب منتظر کسی هستند که فقط آن را بار بزند و ببرد تا بیشتر حیف و میل نشود.

ظاهراً کشاورزی در استان کرمان و اطراف آن متولی ندارد. از کرماندو تاجر گرفته تا کشاورزان غیرمتخصص پیاز کار شده‌اند. این رویه هر سال برای یک محصول اتفاق می‌افتد؛ یک سال گوجه فرنگی و لوبیا، یک سال سیب‌زمینی و امسال هم پیاز. کشاورزان این مناطق معتقدند موضوع کشت جنوب دست خود ما کشاورزان است و مسئله شخصی است و زمین و آب هست

نبود اهرم برای اجرای الگوی کشت
همچنین رئیس سازمان جهاد کشاورزی جنوب کرمان

اقتصاد

سرویس اقتصادی۶۰۰۴۵۲۳۲۰۰۰

پیاز اشک کشاورزان را درآورد!

سازمان تات می‌گوید مشکل پیش آمده برای کشاورزان پیازکار کرمانی و بدون مشتری ماندن بخشی از این محصول ناترازی ناشی از اجرا نشدن الگوی کشت است. نیم قرن است که یک سال پیاز گران و کمیاب است و سیب‌زمینی روی دست کشاورز می‌ماند و سال بعد برعکس! یعنی هر سال کشاورز فقط بر اساس تجربه سال قبل تصمیم به کشت می‌گیرد و چیزی را که سال قبل ارزان بوده نمی‌کارد و برعکس. این یعنی تکرار تراژدی پیاز و سیب‌زمینی! هرچند پیاز امسال اشک کشاورزان را درآورد، اما همچون همیشه دلالتان بهره خود را بردند و با پیاز ارزان هضم سوءاستفاده‌های خود را آسان تر کردند! مردم نیز که در ته این ماجرا هستند، هیچ‌گاه ارزانی را تجربه نمی‌کنند

محمد هاشمی | میزبان

در این باره می‌گوید: الگوی کشت مردامه اعلام می‌شود که هر محصول در این قالب چقدر کشت کند، میزان سطح کشت تعیین شده برای پیاز در جنوب کرمان ۹هزار و ۳۰۰ هکتار بود.

احمد احمدپورمی‌افزاید، در جلساتی به نمایندگان کشاورزان سطح کشت را اعلام و از طریق رسانه‌ها میزان سطح زیر کشت محصولات را اطلاع‌رسانی کردیم. ما از آذر ماه که کشت دوم هم شروع شد، متوجه شدیم حدود ۱/۵برابر الگوی کشت شاهد کشت پیاز هستیم و سطح زیر کشت انجام شده به ۲۳هزار و ۸۰۰ هکتار رسیده بود. وی می‌گوید: مدت‌ها قبل خود را برای حل مشکل از دی ماه آغاز کردیم، اول موانع صادراتی برداشته شد و از نیمه‌های اسفند هم تعرفه صادرات را صفر کردند. متأسفانه شرکت کشت و صنعت جنوب کرمان هر هکتار از زمین‌های خود را ۱۰میلیارد و ۳۰۰میلیون ریال اجاره می‌دهد که یکی از عوامل افزایش تولید و هزینه‌ها در جنوب کرمان است، البته کشت و صنعت از زمین‌های مرغوب و مکانیزه به‌ر خود را است اما کشاورزان خر دم در قیمت اجاره کشت و صنعت نگاه می‌کنند، بنابراین آن را یک میلیارد و ۷۰۰میلیون ریال اجاره می‌دهند.

سطح زیر کشت ۲/۳برابری

وی با بیان اینکه تولید بسیار زیاد بود، اظهار می‌دارد: ما پارسال ۲۴هزار تن تولید داشتیم اما امسال پیش‌بینی تولید بیش از یک میلیون و ۳۵۰هزار تن است. پارسال ۵هزار هکتار و امسال ۲۳هزار هکتار سطح زیر کشت پیاز بود. کشاورزان کشت اول سود می‌کنند و در کشت دوم که قیمت‌ها پایین می‌آید، متضرر می‌شوند اما در نامه سال گذشته متضرر نشدند.

وی یادآور می‌شود: سال گذشته سیب‌زمینی شرایط نامناسبی داشت و پیاز از وضعیت فروش بهتری به‌ر خود را برد، به همین دلیل کشاورزان امسال بیشتر به سمت پیاز رفتند و توجهی به الگوی کشت نکردند.

احمدپور با بیان اینکه اهرم تشویقی و بازدارنده برای اجرای دقیق الگوی کشت نداریم، تأکید کرد: آب هم می‌تواند اهرمی باشد که باید در کار گروه الگوی کشت که به ریاست استاندار برگزار می‌شود، این ایده اجرایی و هماهنگی لازم بین شرکت آب منطقه‌ای، جهاد کشاورزی و سایر دستگاه‌ها ایجاد شود.

وی می‌افزاید: از جمله دلایل اصلی اتفاق امسال برای پیاز نبود مدیریت کشت و نداشتن پروانه آب بود که باعث شد هر کسی با هر میزان زمین و آب به کشت پیاز روی بیاورد.

احمدپور از وجود ۳هزار کنتور هوشمند آب در جنوب استان خبر می‌دهد که وارد مدار نشده‌اند و ادامه می‌دهد: مشکل ما در کل کشور عدم رعایت الگوی کشت است، به گونه‌ای که امسال سطح زیر کشت پیاز ۹هزار و ۳۰۰هکتار تعیین و برنامه‌ریزی شده بود، اما در نهایت ۲۳هزار هکتار پیاز کاشته شد.

احمدپور اظهار می‌دارد: برای فصل آینده طرح جامعی آماده کردیم که با کشت قراردادی مدیریت انواع محصول مورد نیاز مردم را انجام دهیم و بحران‌هایی مانند افزایش کشت پیاز و کاهش تولید سیب‌زمینی نداشته باشیم. در بحث سیب‌زمینی امسال به سبب اتفاقاتی که رخ داد، به ویژه سرمازدگی محصول باعث شد قیمت حتی تا ۱۰۰ هزار تومان برود و اینجبا مصرف‌کننده یعنی ۸۰۰میلیون مردم ایران آسیب دیدند. مدیر کل جهاد کشاورزی از دست‌نگذاشتن برخی کشاورزان برای برداشت محصول‌شان خبر می‌دهد و می‌گوید: شاید حدود ۱۰ درصد پیاز هنوز در زمین مانده و برداشت نشده ما خرید تضمینی مان را تا پنجم خرداد انجام می‌دهیم و بعد برای باقی مانده پیاز تصمیم‌گیری می‌کنیم.

وی از خرید بیش از ۵۵هزار تن پیاز در هشت مرکز خرید در جنوب استان خبر می‌دهد و می‌گوید: یک

را به یک درصد (۱ درصد) کاهش دهد. سایر اقلام و کالاهایی که حقوق گمرکی آنها به موجب قوانین و مقررات مربوط زیر یک درصد (۱ درصد) می‌باشند به قوت خود باقی است»، لذا با عنایت‌به قسمت اخیر مادهٔ قانون مالیات‌اتر ارزش افزوده، با عنایت به اینکه عبارت مالیات ارزش افزوده در متن جزء مذکور تصریح نشده، بنابراین کاهش نرخ حقوق ورودی در این جزء قابل تفسیر به نرخ مالیات بر ارزش افزوده واردات کالاهای یاد شده نخواهد بود.

لازم به‌ذکر است لایحه دوفوریتی اصلاح جزء (۱) بند (ذ) تبصره یک قانون بودجه سال ۱۴۰۴ کل کشور در جلسه علنی مجلس شورای اسلامی به تاریخ ۱۴۰۴/۰۲/۰۷ بررسی و به‌تصویب‌نماینندگان رسیده است که پس از طی مراحل قانونی ابلاغ و اجرا خواهد شد.

آگهی مناقصه عمومی شماره ۱۱–۱۴۰۴

صنایع شهید سلمی در نظر دارد خرید موارد ذیل را از طریق برگزاری مناقصه عمومی به طور جداگانه به پیمانکاران واجد شرایط واگذار نماید.

لازم به ذکر است، جهت دریافت اسناد مناقصه داشتن رزومه شرکت، معرفی نامه الزامی است و تنها در صورتی اسناد مناقصه به نماینده شرکت ارائه می گردد، که رزومه مورد تایید صنایع واقع گردد.
از کلیه متقاضیان واجد شرایط، دعوت می شود، از تاریخ درج آگهی جهت دریافت اسناد مناقصه و پیوست فنی قبل از مراجعه با شماره تلفن های ذکر شده حتماً هماهنگ شود:
۰۲۱-۳۶۰۷۷۰۵۴
سپس مراجعه نمایند.
مهلت دریافت اسناد مناقصه از تاریخ **۱۴۰۴/۰۳/۲۵ لغایت ۱۴۰۴/۰۳/۲۵**
از ساعت **۰۸:۰۰** صبح الی **۱۲:۳۰** و از ساعت **۱۴:۰۰** لغایت **۱۵:۳۰** خواهد بود و اسناد مناقصه رامی بایست تا پایان وقت اداری روز دو شنبه مورخه **۱۴۰۴/۰۳/۲۶** به آدرس مذکور تحویل نمایند.
استعلام های واصله واجد شرایط را در روز سه شنبه مورخه **۱۴۰۴/۰۳/۲۷**
از ساعت **۰۸:۰۰** صبح با گزارشیی و بررسی خواهد شد.
به پیشنهادهای فاقد امضاء، مهر یا سیرد معتبر، مخدوش و مشروط و پیشنهادات واصله بعد از مهلت مقرر ترتیب اثر داده نخواهد شد.

■ پرداخت هزینه آگهی مناقصه به عهده برندگان مناقصه می باشد.

■ هر شرکت کننده جهت حضور در یک یا چند موضوع مناقصه مختار می باشد.

۱- خرید گرافیت با ابعاد ۵*۱۰*۱۱۰ و پاکد ۱۰۰۰۱۶ به تعداد ۱۰/۰۰۰ عدد (استعلام شماره ۳۶۸)

م.آلفا: ۷۷۰۰۰۰۰۰

ش.آگهی: ۵۱۶، ۱۹۴